

- 6) Po piąte, Sąd w zaskarżonym wyroku zastąpił swoją własną podstawą to, co zostało przyjęte przez Komisję jako podstawa spornej decyzji. Aby utrzymać tę decyzję w mocy Sąd oparł się na względach — poniekąd całkowicie pozbawionych znaczenia pod względem ilościowym i jakościowym — które różnią się od tych, które były istotne dla Komisji. Rząd duński twierdzi zatem, że skutki wywoływane przez ten wyrok Sądu są sprzeczne z zasadą proporcjonalności.
- 7) Po szóste wreszcie, Sąd nie zajął stanowiska w kwestii całego szeregu przedstawionych przez rząd duński zarzutów i materiałów dowodowych oraz dopuścił się wielokrotnego przeinaczenia przedstawionych przez ten rząd argumentów i okoliczności, efektem czego uzasadnienie i sentencja tego wyroku opierają się na wadliwej podstawie faktycznej i prawnej.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 4 lipca 2012 r. w sprawie T-329/11, TME SpA — Termomeccanica Ecologia przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 14 września 2012 r. przez TME SpA — Termomeccanica Ecologia

(Sprawa C-418/12 P)

(2012/C 373/03)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: TME SpA — Termomeccanica Ecologia (przedstawiciele: C. Malinconico, S. Fidanza i A. Gigliola, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie T-329/11, notyfikowanego w dniu 9 lipca 2012 r., z powodów przedstawionych w uzasadnieniu, a w konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 kwietnia 2011 r. wykluczającej konieczność wszczęcia w stosunku do Rumunii postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom w związku z naruszeniem zasad i dyrektyw wspólnotowych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych oraz „Practical Guide to contract procedures financed from the General Budget of the European Communities in the context of external actions”;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej odszkodowania w wysokości 18 955 106 EUR albo w większej lub mniejszej kwocie uznanej za słuszną za szkody poniesione przez TME z powodu naruszenia prawa wspólnotowego popełnionego przez samą Komisję Europejską;
- tytułem żądania ewentualnego — zasądzenie od Komisji Europejskiej odszkodowania za szkody związane z utratą szansy przez TME w wysokości 3 791 021 EUR albo w większej lub mniejszej kwocie uznanej za słuszną;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego — zasądzenie od Komisji Europejskiej odszkodowania za szkodę wynikającą ze zwłoki Komisji Europejskiej w wykonywaniu jej funkcji odpowiadającego całkowitej kwocie wydatków poniesionych przez TME w wysokości 73 044,32 albo w większej lub mniejszej kwocie uznanej za słuszną;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

TME twierdzi, że Komisja jest zobowiązana, na mocy postanowienia 2.4.12 PRAG i postanowienia 37 w tomie I oferty, do wydania uzasadnionej opinii („opinion”) w przedmiocie procedury zaskarżonej przez TME. Zdaniem TMA Komisja nie spełniła tego obowiązku.

Ponadto według TME Komisja dopuściła się błędu, nie podejmując po otrzymaniu skargi TME z dnia 10 grudnia 2008 r. działań zmierzających do naprawienia oczywistego naruszenia prawa wspólnotowego i odzyskania środków finansowych przyznanych państwu rumuńskiemu w związku z przedmiotowym przetargiem.